

Parlementaire geschiedenis	Informatie opvragen ivm bankbeslag (art. 475aa Rv)
Van 1 januari 2021 tot heden	

Wetstekst:¹

V

Er wordt na artikel 475a een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 475aa

Indien de deurwaarder gerechtigd is tegen de schuldenaar beslag te leggen, is:

- a. een schuldenaar verplicht aan een deurwaarder desgevraagd op te geven welke bank geldmiddelen van hem onder zich heeft; en*
- b. de deurwaarder bevoegd ten behoeve van het leggen van een beslag aan een bank te vragen of deze geldmiddelen van die schuldenaar onder zich heeft. De bank beantwoordt deze vraag onverwijld en stelt de schuldenaar pas in kennis hierover als er beslag is gelegd.*

DD

In artikel 720 wordt «475a tot en met 475i» vervangen door «475a, 475b tot en met 475i».

Besluit van 13 oktober 2020 tot wijziging van het Besluit Verklaring derdenbeslag en het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders²

ARTIKEL II

Het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2, eerste lid, onderdeel x, wordt na «een informatieverzoek» ingevoegd «als bedoeld in artikel 475aa van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering of».

---

¹ [Stb. 2020, 177.](#)

² [Stb. 2020, 405.](#)

Besluit tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding:³

De Wet van 3 juni 2020 tot wijziging van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de Faillissementswet in verband met de herziening van het beslag- en executierecht ([Stb. 2020, 177](#)) treedt in werking met ingang van 1 oktober 2020, met uitzondering van:

- a. de artikelen I, onderdelen T, onder 2 en 4, U, V, W, onder 2, X, en DD, en VI, die in werking treden met ingang van 1 januari 2021; en
- b. (...)

Nota van Toelichting

(...)

Per 1 januari 2021 treden in werking:

–De artikelen I, onderdelen T, onder 2, U, V, W, onder 2, en DD en VI. Deze bepalingen zien op de invoering van het beslagvrije bedrag voor beslag op bankrekeningen en het opvragen van rekeninginformatie bij de bank. De Nederlandse Vereniging van Banken (hierna: NVB) heeft aangegeven dat de banken enige maanden nodig zullen hebben om hun systemen hierop in te richten. Er is daarom gekozen voor inwerkingtreding van deze bepalingen per 1 januari 2021.

Memorie van toelichting⁴

(...)

Verder wordt door de KBvG en Sociaal Werk Nederland gepleit voor de mogelijkheid om, naast rekeninginformatie ook banksaldi te kunnen opvragen. De Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) en de KBvG pleiten daarnaast voor een bankrekeningenregister. Indien door middel van dit register rekening- en saldo-informatie zou kunnen worden opgevraagd, zou dit de informatiepositie van de schuldeiser zeker verbeteren. Een dergelijk register bestaat nu nog niet. Om het bestaansminimum van schuldenaren toch te kunnen borgen, wordt een regeling voorgesteld die zonder een dergelijk register kan worden toegepast. Als er een bij wet ingesteld register is, kan in de instellingswet daarvan een grondslag worden ingevoerd voor de verstrekking van de rekening- en saldo-informatie. Het nu al invoeren van de mogelijkheid om banksaldi op te vragen, voegt weinig toe. Een banksaldo fluctueert de hele dag. Informatie hierover zal al snel verouderd zijn. Pas zodra het mogelijk is om via een centraal bankrekeningenregister de informatie digitaal op te vragen en daarna direct beslag te leggen, zal de mogelijkheid om rekeningsaldi op te vragen toegevoegde waarde hebben. Dit is thans nog niet het geval.

(...)

9. Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

---

³ [Stb. 2020, 277](#).

⁴ [Kamerstukken II 2018-2019, 35225, nr. 3](#).

Op 25 mei 2018 is Verordening (EU) 2016/679 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (hierna: AVG) in werking getreden. Het doel van de AVG is harmonisatie van de regels rond de bescherming van persoonsgegevens en de bevordering van vrij verkeer van gegevens binnen de Europese Unie. De AVG geeft regels voor het verwerken van persoonsgegevens. Onder «persoonsgegevens» wordt op grond van artikel 4, eerste lid, AVG verstaan alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon. De bank houdt persoonsgegevens bij voor het verlenen van haar diensten. De bank mag deze gegevens op grond van artikel 6 AVG alleen «verder verwerken» (oftewel voor een andere doel gebruiken dan voor haar dienstverlening) als het andere doel verenigbaar is met het doel waarvoor de gegevens aanvankelijk zijn verzameld (zie artikel 5, lid 1, onderdeel b, AVG). Als het andere doel niet verenigbaar is met het oorspronkelijke doel (in casu: het verlenen van bankdiensten) is verdere verwerking alleen toegestaan met toestemming van de betrokkene of op grond van een Unierechtelijke of lidstatelijke bepaling (zie artikel 6, lid 4, AVG). Verdere verwerking op basis van een Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepaling is alleen toegestaan als die verwerking «in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt ter waarborging van de in artikel 23, lid 1, AVG bedoelde doelstellingen van algemeen belang». Daarnaast geldt dat artikel 13, lid 1, onderdeel d, en lid 3 AVG bepaalt dat als de bank voornemens is de persoonsgegevens verder te verwerken voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, de bank de schuldenaar voorafgaand aan deze verdere verwerking daarover moet informeren. Voor de deurwaarder geldt dat artikel 14 AVG bepaalt dat de derde (de deurwaarder) verplicht is tot het verstrekken van bepaalde informatie over de verwerking van de persoonsgegevens aan de betrokkene (de schuldenaar) wanneer deze gegevens verwerkt terwijl de gegevens niet van de betrokkene zelf zijn verkregen. De deurwaarder verkrijgt de persoonsgegevens namelijk van de bank en niet van de schuldenaar zelf.

Voor zowel de bank als de deurwaarder geldt dat de verwerking van de persoonsgegevens moet voldoen aan de AVG. De reikwijdte van de rechten en verplichtingen op grond van o.a. artikel 5, 13 en 14 AVG kan echter in bepaalde gevallen worden beperkt door nationale wetgeving. Artikel 23 AVG bepaalt dat dit onder meer mogelijk is ter bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen (lid 1, sub i) en voor de inning van civielrechtelijke vorderingen (lid 1, sub j).

Het wetsvoorstel regelt de mogelijkheid voor de deurwaarder om aan een bank te vragen of een schuldenaar daar een bankrekening aanhoudt (zie artikel 475aa). De bank verstrekt dan, als er een bankrekening wordt aangehouden, persoonsgegevens van de schuldenaar aan de deurwaarder. Ook is bepaald dat de bank de schuldenaar niet direct op de hoogte stelt van het informatieverzoek. Deze regeling valt onder de uitzonderingen van artikel 23 AVG. Het gaat in dit geval om het recht van de schuldeiser om beslag te kunnen leggen en de mogelijkheid om een vordering te innen. Beslaglegging is op grond van ons nationale recht een van de mogelijkheden voor de schuldeiser om zich te kunnen verhalen op het vermogen van de schuldenaar (executoriaal beslag) of om veilig te stellen dat er vermogensbestanddelen (i.c. banktegoeden) zijn om zich na afloop van een procedure op te kunnen verhalen (conservatoir beslag). Als de schuldenaar vooraf op de hoogte wordt gesteld, weet hij dat er een beslag dreigt en is de kans aanzienlijk dat hij zijn tegoeden meteen zal overboeken. Een daarna gelegd beslag treft dan niks en is dus zinloos. Effectieve inning van vorderingen is dan niet meer mogelijk. Verder gaat het niet om bijzondere persoonsgegevens als bedoeld in artikel 9 of persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10 AVG. Ook zijn er waarborgen opgenomen ter voorkoming van misbruik of onrechtmatige toegang of doorgifte. Zo is alleen de deurwaarder bevoegd om de informatie op te vragen en kan hij dit alleen als de schuldeiser over een executoriale titel beschikt. De deurwaarder en de bank mogen op grond van de AVG de gegevens niet opslaan, alleen gebruiken voor de betreffende (eventuele) beslaglegging en ze moeten de gegevens op grond van de AVG vernietigen als er geen grondslag meer is voor het bewaren (zie artikel 5, lid 1, sub c, AVG). De risico's voor de rechten en vrijheden

van de schuldenaar zijn beperkt, doordat de wettelijke regeling waarborgen kent en er een afweging tussen de belangen van de schuldenaar en de schuldeiser is gemaakt. Als het beslag eenmaal is gelegd, moet de bank de schuldenaar alsnog op de hoogte brengen van het verzoek om rekeninginformatie. Het wetsvoorstel voldoet hiermee aan de vereisten van artikel 23 en bevat daarom een wettelijk basis om een uitzondering te maken op de plicht voor de derde (de deurwaarder) en de verwerkingsverantwoordelijke die de gegevens doorverstrekt (de bank) om de betrokkene (de schuldenaar) onmiddellijk op de hoogte te stellen van de verwerking van zijn persoonsgegevens op grond van de AVG.

(...)

10.3. Administratieve lasten en regeldruk

(...)

Ten vijfde voert het wetsvoorstel de mogelijkheid in voor de deurwaarder om voorafgaand aan beslaglegging onder een bank te vragen of de schuldenaar daar een rekening aanhoudt. Dit voorkomt dat er onnodig een beslagexploot aan de bank wordt betekend. De bank zal zo minder beslagen betekend krijgen, hetgeen zorgt voor minder lasten voor de bank. De bank moet namelijk altijd een derdenverklaring afgeven, ongeacht of de schuldenaar een rekening aanhoudt bij de bank of niet. Daarnaast zorgt het voorstel voor een verlaging van de lasten voor de schuldeiser (en de schuldenaar). Als de deurwaarder van tevoren weet dat de schuldenaar geen bankrekening heeft bij die bank, zal hij geen beslagexploot betekenen aan die bank. Dit scheelt de kosten van dat exploot (à € 169,78 per exploot). De laatste regeling die zorgt voor een lastenvermindering is de aanpassing van het formulier voor de derdenverklaring en de invoering van de mogelijkheid om dit formulier elektronisch terug te sturen (hiervoor worden nadere regels gesteld in een algemene maatregel van bestuur). De vereenvoudiging van het formulier zorgt ervoor dat de derde het formulier sneller kan invullen, hetgeen de derde tijd en eventuele bijstand scheelt. Er van uitgaande dat dit 20 minuten scheelt, is dit een vermindering van 20 minuten x € 15,- = € 5,- per derdenbeslag. Het elektronisch versturen van de verklaring zorgt daarnaast ook voor minder out of pocketkosten voor de derde, omdat er geen postzegel (thans € 0,83) meer hoeft te worden gebruikt.

(...)

Artikelsgewijze toelichting

(...)

Onderdeel V (artikel 475aa (nieuw))

Dit onderdeel geeft de deurwaarder een tweetal bevoegdheden. Ten eerste krijgt de deurwaarder, indien hij gerechtigd is tegen de schuldenaar beslag te leggen, de bevoegdheid om aan de schuldenaar te vragen bij welke bank hij bankiert. De schuldenaar is verplicht hierop te antwoorden. Een dergelijke verplichting bestaat thans al voor het opgeven van bronnen van inkomsten (zie artikel 475g, lid 1, Rv). Omdat tegoeden op een bankrekening niet vallen onder inkomsten, zorgt artikel 475aa, aanhef en onder a, ervoor dat de bevoegdheid van de deurwaarder op dit punt wordt uitgebreid. De bepaling kent geen bijzondere sanctie. De deurwaarder is overigens niet verplicht om eerst de schuldenaar om informatie te vragen. Er kunnen uiteenlopende redenen zijn waardoor mensen met schulden niet reageren op verzoeken om informatie. De deurwaarder kan daarom ook direct de bank om informatie vragen.

Ten tweede krijgt de deurwaarder de bevoegdheid om voorafgaand aan de beslaglegging aan banken te vragen of de schuldenaar bij hen een bankrekening aanhoudt. Voorwaarde is hierbij, net zoals bij het vragen aan de schuldenaar zelf, dat er een executoriale titel (dat wil zeggen een rechterlijk vonnis dat direct ten uitvoer gelegd kan worden) is verkregen en dit overeenkomstig artikel 430, lid 2, Rv is betekend aan de partij tegen wie de executie zich zal richten. Deze bepaling sluit aan bij de Verordening Europees bankbeslag (zie artikel 14 van deze verordening), waarin is bepaald dat een verzoek om rekeninginformatie alleen kan worden gedaan als de schuldeiser een executoriale titel heeft. De banken moeten vervolgens onverwijld antwoorden op het verzoek van de deurwaarder. De bank mag de schuldenaar niet voordat het beslag is gelegd op de hoogte stellen van de vraag, omdat de kans dan bestaat dat de schuldenaar zijn tegoeden overboekt naar een andere bank. Op grond van de AVG (zie het algemene deel van de toelichting) is de bank hier (in beginsel) echter toe verplicht. Het voorgestelde artikel 475aa bepaalt daarom dat de bank, in afwijking van de AVG, de schuldenaar pas in kennis mag stellen als er daadwerkelijk beslag is gelegd. Op het moment dat er daadwerkelijk beslag is gelegd, is overboeking door de schuldenaar niet meer mogelijk en zal de bank de schuldenaar op grond van de AVG alsnog in kennis moeten stellen van het informatieverstrekking aan de deurwaarder. Voor de definities van «bank» en «geldmiddelen» wordt op grond van artikel 475a, lid 6 (nieuw), aangesloten bij de Wet op het financieel toezicht. In de praktijk wordt er geregeld een verzoek (beslagrekest) bij de rechter ingediend om conservatoir beslag te mogen leggen onder een (groot) aantal banken zonder dat daarbij rekeningnummers van de schuldenaar worden vermeld. Dit gebeurt dan omdat de schuldeiser niet heeft kunnen vaststellen bij welke banken de schuldenaar een bankrekening aanhoudt. Volgens de beslagsyllabus van de Rvdr (versie februari 2019) is het leggen van een bankbeslag onder – soms – bijna alle (grote) banken van Nederland in beginsel mogelijk (besluit van het Landelijk overleg Vakinhoud Civiel, Kanton en Toezicht van de rechtbanken van 15 juni 2007). Wel zal volgens de beslagsyllabus bij de beoordeling van een beslagrekest aan de orde moeten komen of het beslag proportioneel is. De rechter moet hierbij onder meer kijken naar de omvang van de vordering waarvoor beslag wordt verzocht, om hoeveel banken het gaat, welke aanwijzingen er zijn er dat de beslagdebiteur bij de betrokken banken één of meer rekeningen heeft en welke andere beslagobjecten er zijn en hoe waarschijnlijk het is dat dit voor het beoogde verhaal toereikend is. Dergelijke «multi-bankbeslagen» zorgen voor hoge kosten, aangezien er meerdere beslagexploiten moeten worden betekend aan de verschillende banken. De voorgestelde regeling heeft tot doel te voorkomen dat deze kosten onnodig worden gemaakt. Doordat de deurwaarder eerst kan navragen bij de bank of de schuldenaar daadwerkelijk een bankrekening aanhoudt, weet hij of het zin heeft een beslagexploot uit te brengen. De nieuwe regeling bespaart ook kosten voor de banken die samenhangen met de afgifte van de zogenaamde «derdenverklaring» op grond van artikel 476a Rv. Dit artikel bepaalt dat de bank nadat het bankbeslag is gelegd, zal moeten verklaren welke vorderingen en zaken door het beslag zijn getroffen. Ook als het beslag geen doel treft, omdat de schuldenaar geen bankrekening aanhoudt bij de bank, zal de bank toch zo'n verklaring moeten afgeven. Hij zal dan immers nog steeds moeten verklaren dat het beslag niets heeft getroffen. Op grond van de voorgestelde regeling zullen «multi-bankbeslagen» veel minder voorkomen en hoeven banken minder vaak «loze» derdenverklaringen af te leggen.

(...)

Onderdeel DD (artikel 720)

Door artikel 475aa niet op te nemen in de opsomming van op het conservatoir beslag van overeenkomstige toepassing verklaarde artikelen, zorgt dit onderdeel ervoor dat artikel 475aa alleen van toepassing is bij een executoriaal beslag. In het geval van een conservatoir beslag is de deurwaarder dus niet bevoegd om rekeninginformatie op te vragen of informatie te verstrekken (zie ook de toelichting bij het nieuwe artikel 475aa).

Nota naar aanleiding van het verslag:⁵

(...)

De leden van de CDA-fractie stellen vast dat per leefsituatie voor een vast bedrag wordt gekozen als beslagvrij bedrag bij bankbeslag. Deze leden vragen de regering of dit bedrag per bank(rekening) zal gelden. Zo ja, dan vragen zij of dit kan betekenen dat een schuldenaar bij vier verschillende banken geld kan stallen en op deze manier over een viervoudig bedrag beslagvrij kan beschikken en of dit wenselijk is.

De leden van de CDA-fractie merken verder op dat de deurwaarder de bevoegdheid krijgt voorafgaand aan de beslaglegging aan banken te vragen of de schuldenaar bij hen een bankrekening aanhoudt. Deze leden vragen waarom er niet voor gekozen is deurwaarders toegang te geven tot het verwijzingsportaal bankgegevens zodat de deurwaarder niet langs elke bank moet om te kijken of de schuldenaar daar bankiert.

Het voorgestelde artikel 475a Rv regelt dat een bankbeslag zich gedurende een kalendermaand niet uitstrekt tot een bepaald bedrag op de bankrekening van de schuldenaar. Dit bedrag blijft ter beschikking van de schuldenaar. De regeling geldt per bank. Daardoor zal er inderdaad bij iemand die meerdere rekeningen heeft bij verschillende banken thans bij iedere bank een bedrag aan leefgeld buiten het beslag blijven. Dit is op dit moment helaas niet te voorkomen, omdat er nog geen actueel overzicht te verkrijgen is van alle bankrekeningen die een schuldenaar heeft bij verschillende banken. Indien dit in de toekomst wel mogelijk is, is het de bedoeling dat artikel 475a Rv daarop wordt aangepast, zodat het beslagvrije bedrag slechts eenmaal wordt toegepast.

Het wetsvoorstel verwijzingsportaal bankgegevens (hierna: Wvb) verplicht bepaalde instanties om zich aan te sluiten op een verwijzingsportaal bankgegevens. Dit verwijzingsportaal bankgegevens is een technische koppeling die het voor aangesloten banken en betaaldienstverleners mogelijk zal maken om geautomatiseerd te voldoen aan bepaalde vorderingen of verzoeken. In eerste instantie ziet dit enkel op informatie over rekeninghouders (oftewel: wie bankiert waar?). Het is de bedoeling dat op termijn ook saldo-informatie inzichtelijk wordt. De instanties die worden aangesloten, zijn geselecteerd vanwege hun betrokkenheid bij criminaliteitsbestrijding en belastinginning. De Wvb is thans aanhangig bij de Tweede Kamer. Beoogd is om de Wvb zo snel mogelijk na 1 januari 2020 in werking te laten treden. Momenteel wordt gesproken met de bankensector en de betrokken overheidsdiensten over welke uitbreidingen wenselijk en mogelijk zijn. Deze besprekingen bevinden zich nog in de inventarisatiefase. Hierover is nog geen besluit genomen (zie Kamerstukken II 2018/19, 35 238, nr. 6).

De leden van de CDA-fractie constateren dat de deurwaarder ook nieuwe bevoegdheden krijgt, waaronder de bevoegdheid aan een schuldenaar te vragen waar hij of zij bankiert. Zij vragen of het dan enkel de bank betreft waar de schuldenaar een rekening houdt of dat de schuldenaar verplicht is alle banken te noemen waar hij of zij bankiert, bijvoorbeeld ook de bank waar de schuldenaar een hypotheek heeft.

Het voorgestelde artikel 475aa, onder a, Rv verplicht een schuldenaar om aan een deurwaarder die gerechtigd is beslag te leggen desgevraagd op te geven welke bank geldmiddelen van hem onder zich heeft. Voor wat onder «geldmiddelen» wordt verstaan, wordt in het voorgestelde artikel 475a, lid 6, Rv verwezen naar artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft). Artikel 1:1 Wft bepaalt dat hieronder chartaal geld, giraal geld of elektronisch geld valt. De schuldenaar zal dus alle banken moeten noemen die geld van hem onder zich houden. Als de schuldenaar een hypotheek heeft bij een bank, dan leent de schuldenaar geld van de bank voor de aankoop van een onroerende zaak en verkrijgt de bank in ruil hiervoor een hypotheekrecht op deze onroerende zaak. Er is dan in

---

⁵ [Kamerstukken II 2019-2020, 35225, nr.6.](#)

beginsel geen sprake van een geldmiddel van de schuldenaar dat de bank voor hem houdt (en dat vatbaar is voor beslag). De schuldenaar hoeft die bank dan niet te noemen. Uiteraard is dit anders als de schuldenaar tevens een betaal- of spaarrekening aanhoudt bij de bank waar hij zijn hypotheek heeft afgesloten.

(...)

6. Algemene verordening gegevensbescherming

(...)

De leden van de D66-fractie lezen dat in het wetsvoorstel de mogelijkheid voor de deurwaarder is opgenomen om aan een bank te vragen of een schuldenaar daar een bankrekening aanhoudt. Artikel 23 van de AVG biedt vervolgens de ruimte in het wetsvoorstel te regelen dat de bank de schuldenaar niet direct op de hoogte stelt van het informatieverzoek. Deze leden vragen of de regering uiteen kan zetten hoe zij voldoet aan de verplichtingen uit artikel 23, tweede lid, van de AVG. Zij vragen daarbij specifiek in te gaan op het punt dat de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) maakt in haar advies dat de onderdelen b, d, f, g en h van dat lid niet in het wetsvoorstel zijn verwerkt. Ook vragen de leden of de regering bereid is deze alsnog te verwerken.

Verder vragen de leden van de CDA-fractie of de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) wel ruimte geeft voor de uitzondering die het mogelijk maakt dat banken de schuldenaar pas op de hoogte mogen stellen dat zij gegevens hebben verstrekt aan de deurwaarder nadat het beslag is gelegd, zoals is opgenomen in het voorgestelde artikel 475aa. Zo ja, dan vragen zij op welke uitzonderingsgrond van artikel 23 AVG de regering zich baseert.

De AVG geeft regels voor het verwerken van persoonsgegevens. De AVG bevat een aantal rechten en verplichtingen voor degene die persoonsgegevens verwerkt (de deurwaarder en de bank) en de betrokkene (de schuldenaar). De reikwijdte van deze rechten en verplichtingen kan echter in bepaalde gevallen worden beperkt door nationale wetgeving. Artikel 23 AVG bepaalt dat dit onder meer mogelijk is ter bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen (lid 1, sub i) en voor de inning van civielrechtelijke vorderingen (lid 1, sub j). Op deze gronden is de uitzondering in het voorgestelde artikel 475aa gebaseerd. Het gaat in dit geval om het recht van de schuldeiser om beslag te kunnen leggen en de mogelijkheid om een civielrechtelijke vordering te innen. Beslaglegging is op grond van ons nationale recht een van de mogelijkheden voor de schuldeiser om zich te kunnen verhalen op het vermogen van de schuldenaar (bij executoriaal beslag) of om veilig te stellen dat er vermogensbestanddelen (in casu banktegoeden) zijn om zich na afloop van een procedure op te kunnen verhalen (bij conservatoir beslag). Als de schuldenaar vooraf op de hoogte wordt gesteld, raakt hij bekend met het aanstaande beslag en bestaat de kans dat hij zijn tegoeden elders onderbrengt. Effectieve inning van vorderingen is dan niet meer mogelijk. De AP adviseerde in haar advies om artikel 475aa Rv van het conceptwetsvoorstel meer in overeenstemming te brengen met artikel 23, lid 2, AVG. De AP gaf hiervoor twee opties. De in artikel 23, lid 2, onder a tot en met f, AVG, bedoelde specifieke bepalingen over onder andere de doeleinden van de verwerking, de categorieën van persoonsgegevens en de specificatie van de verwerkingsverantwoordelijke zouden in het wetsvoorstel kunnen worden opgenomen. Ook zou in de memorie van toelichting inzichtelijk gemaakt kunnen op welke wijze anderszins verzekerd is dat voldoende specifieke bepalingen gelden. Dit advies van de AP is verwerkt. Er is voor gekozen om in de memorie van toelichting in te gaan op de specifieke bepalingen genoemd in artikel 23, lid 2, onder a tot en met f, AVG (zie de derde alinea van hoofdstuk 9. Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) van de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel).

NOTA VAN TOELICHTING

Besluit van 13 oktober 2020 tot wijziging van het Besluit Verklaring derdenbeslag en het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders⁶

(...)

3. Wijziging Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders

Ook wordt door middel van dit wijzigingsbesluit het Btag op een tweetal punten aangepast. Deze wijzigingen vloeien voort uit het wetsvoorstel.⁶

Ten eerste wordt een tarief toegevoegd voor een verzoek dat de deurwaarder aan banken kan doen voor het verkrijgen van rekeninginformatie (vgl. het voorgestelde artikel 475aa Rv). Omdat de regeling in artikel 475aa Rv overeenkomt met de regeling in de Uitvoeringswet verordening Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen, wordt ervoor gekozen om voor het tarief van dit verzoek aan te sluiten bij het tarief van € 82,94 dat wordt gerekend voor een Europees informatieverzoek.

(...)

5. Consultatie en advies

(...)

Wijzigingen Btag

De KBvG geeft aan dat door middel van het instellen van een centraal bankenregister waar rekening- en saldo-informatie zou kunnen worden opgevraagd, de kosten voor het informatieverzoek door de deurwaarder lager kunnen zijn dan het in het besluit voorgestelde tarief van € 82,94 (zie Onderdeel A van Artikel II van het besluit).

Een dergelijk (bij wet ingesteld) centraal bankenregister bestaat nu nog niet. Om het bestaansminimum van schuldenaren toch te kunnen borgen, is in het wetsvoorstel in artikel 475aa Rv een regeling voorgesteld ten aanzien van het doen van informatieverzoeken die zonder een dergelijk register kan worden toegepast. Deze regeling komt overeen met de regeling voor het doen van informatieverzoeken uit de Uitvoeringswet Europees bankbeslag. Dat maakt het redelijk dat ook de tarieven (€ 82,94) voor beide informatieverzoeken (nationaal en Europees) gelijk zijn. Als in de toekomst blijkt dat de werkzaamheden door technologische ontwikkelingen veranderen (bijvoorbeeld door het invoeren van een centraal bankenregister) of de geschatte kosten niet meer reëel zijn, zal opnieuw worden gekeken naar de tarieven voor het doen van een informatieverzoek.

---

⁶ [Stb. 2020, 405](#).

(...)

Artikelsgewijze toelichting

(...)

Artikel II Wijziging van het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders

Onderdeel A

Wijziging artikel 2, eerste lid, onderdeel x, van het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders

In artikel 2, eerste lid, van het Btag wordt een tarief toegevoegd voor het doen van een verzoek door de deurwaarder aan de bank om rekeninginformatie overeenkomstig het door het wetsvoorstel voorgestelde artikel 475aa Rv. Een verzoek om rekeninginformatie is onder het huidige recht mogelijk op grond van artikel 5 van de Uitvoeringswet verordening Europees bevel tot conservatoir beslag op bankrekeningen. Deze regeling in de Uitvoeringswet geldt echter alleen voor grensoverschrijdende Europese bankbeslagen en niet voor nationale beslagen. In het wetsvoorstel wordt in artikel 475aa Rv geregeld dat de deurwaarder ook bij een nationaal beslag kan vragen of de schuldenaar een rekening aanhoudt bij een bank. Aangezien de regeling in artikel 475aa Rv overeenkomt met de regeling in de voornoemde Uitvoeringswet wordt ervoor gekozen om aan te sluiten bij het tarief van € 82,94 dat wordt gerekend voor een Europees informatieverzoek. Dat tarief geldt voor alle verzoeken om rekeninginformatie die door de deurwaarder worden gedaan in die casus; hieruit volgt dat het tarief van € 82,94 dat wordt gerekend voor een informatieverzoek niet per bank in rekening kan worden gebracht bij de schuldeiser. Het gaat om een totaaltarief voor alle informatieverzoeken die de deurwaarder in één casus doet (op grond van artikel 475aa Rv) om de banktegoeden van de schuldenaar te achterhalen.

(...)